

Basarabia

Ziarul noii vieți românești

Redacția din București
Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.69.45

Abonamente: Un an 500 lei
6 luni 250 lei
P-tru instituții 1000 lei

Redacția din Chișinău:
Strada Regina Maria Nr. 34

ȚĂRÂNIMEA - TEMEIUL GENERAL AL ECONOMIEI ROMÂNEȘTI

În Prospectul de Emisiune al Împrumutului Reintegrării, pătura țărănească se bucură de o atenție deosebită. Și cu acest prilej, ca întotdeauna, ocărâmul actuală a țării se manifestă prin grila specială ce-o are față de țărani noștri care reprezintă rezervorul moral și energetic al națiunii.

Așa zisa subscripție țărănească a Împrumutului Reintegrării constituie o categorie aparte față de subscripția generală. Ea se face după norme particulare, născându-se astfel la crearea unor condiții cât mai avantajoase pentru țărani. Obligațiunile în valori nominale de 5.000 lei sunt înlocuite în cadrul subscripției țărănești cu obligațiuni în valoare de 1.000 lei, aceasta — spune clar textul Prospectului — „pentru ca și persoanele cu venituri sau avere foarte mică, în special pătura țărănească, să poată subscrie la împrumut”.

Deasemenea dobânda de 4% pe an este fixată pentru valorile nominale de 5.000 lei, și sporită la 5% pe an.

Dar e un fapt asupra cărui trebuie să stăruim mai mult. S-au prevăzut pentru țărani care participă la împrumut, premii mari care constau în vite, unele de muncă și mașini agricole. Astfel la fiecare tragere care va avea loc cinci ani în șir în ziua de 15 Decembrie, se vor împărți următoarele premii: 15 perechi de boi; 500 plusuri; 500 grape; 500 prășitoare; 500 căruțe; 250 premii constând dintr-un plug, o grapi, o prășitoare și o căruță 37 semănătoare; 75 semănătoare de porumb; 75 toacătoare de sfeclă; 36 vânturători; 15 trioare; 75 batoze de bătut porumb.

Premiile acestea sânt menite să îmbogățească inventarul agricol al țărănilor. Ele sunt desemnate scopului de a contribui la modul cel mai efectiv la stimularea producției economice a satelor noastre. Preocuparea aceasta constituie, de altfel, grăia de căpetenie a Generalului Ion Antonescu în ceea ce privește redresarea standardului de viață al țărănimii. N'a trecut decât o bucată de vreme de când conducătorul Statului a întemeiat obșteile sătești, tocmai în intenția de a veni, în limita tuturor posibilităților, în ajutorul țărănimii. Prin înființarea obștelor sătești s'a usurat enorm procurarea instrumentelor tehnice necesare muncii câmpului, și s'a dat implicit, un nou impuls ritmului de producție agricolă. Generalul știe că este neapărat mai presus lucrul să-l oferi țărănilor un plug, o semănătoare sau un

ARMATE GERMANO-ROMÂNE STĂPÂNESC COASTA SOVIETICĂ A MĂRII NEGRE

BERLIN, 12 (Radior). — În completarea comunicatului militar de astăzi, agenția DNB. anunță din izvor militar competent că trupele aliate, urmărind energic pe inamic, au câștigat mult teren, ajungând în unele puncte până pe coasta Mării Negre.

Dat fiind că spre sud de Kiev cursul inferior al Niprului se găsește de câțiva timp sub acțiunea armelor germane, acest fluviu, care are aici o lățime de peste 700 metri, a pierdut mult din valoarea sa ca

arteră de comunicații pentru sovietici. Dacă se mai ține seama că mai multe linii ferate din sudul Ucrainei se află sub dominația trupelor aliate, este ușor de văzut că întregul trafic al acestei regiuni este paralizat. Pe de altă parte, sovieticii nu vor mai putea ține bucla mică a Niprului, care până acum s'a aflat în stăpânirea lor. Aviația germană și-a continuat atacurile contra nodurilor importante de comunicații din spațiile liniilor sovietice și contra Moscovei.

Peste durerea sfâșietoare a tălăi, s'a întins — stăpânitor — gândul că jertfa tuturor copiii unei Patrii este una și aceeași și că jertfa aceasta este prin ea însăși atât de înălțătoare încât se poate lipsi de toate ultimele deserviciuni lumești. Nici o închinare nu putea fi mai plăcută memoriei lui Bruno Mussolini, decât aceea adusă soldatului din el, soldatului pe care o viață întreagă l-a intruchipat din cap până în picioare.

Vitejii nu mor nici în paturi cu saltele moi, nici soldații în apele dulci ale câmpurilor. Și pentru că nu mor așa, ci la fel cum au trăit, adică aspru, nici sicriul nu-l vor mai moale.

Spune poetul:

„In suflet simt o teamă cum s'așterne;

Urmele regimului roșu în Bucovina și Basarabia

STAREA DE SPIRIT ÎN SOCIETATEA COMUNISTĂ

bolșevismul a încercat să creieze în Bucovina și Basarabia o stare de spirit nouă, să introducă un nou fel de viață, care, după pretenția sa, ar reprezenta forma viitoare a organizației morale, sociale și economice a omenirii. Urmele lăuate în provinciile românești de stăpânirea bolșevică și locul omului în această societate. Însă, pentru a ști dacă bolșevismul merge sau nu pe calea progresului uman, este necesar să cercetăm evoluția omenirii și să deghetăm felurile ei permanente.

Evoluția omenirii este ascendentă și, dacă o considerăm în ansamblu, constă în trecerea dela starea de barbarie la starea civilizată. Popoarele, în răstimp de mai multe milenii, au luptat pentru cucerirea unui grup de drepturi și valori, care astăzi prezidează alestăruia și funcționarea societății. În cursul vremii, nenumerate popoare au

pierit, însă și-au transmis unele altora aspirațiile și țelurile pentru care au luptat.

Întreaga istorie a omenirii este plină de războaie și revoluții pentru câștigarea următoarelor drepturi: a) Dreptul omului de a dispune liber de gândurile, de persoana și de munca sa. În cursul istoriei, societatea a evoluat spre o organizație care asigură libertatea și inviolabilitatea persoanei umane; b) Dreptul omului de a crede și de a practica liber religia sa. Istoria a cunoscut persecuții religioase și mari războaie pentru libertatea credinței. De mult toleranța religioasă a devenit un bun câștigat definitiv pentru omenire; c) Încercarea forței cu dreptul. Societatea în care dreptul decurge arbitrar din forță a fost înlocuită cu o societate în care dreptul primează, stăvilește și comandă forța; d) Omenirea a elaborat valori etice și le-a așezat la baza raporturilor juridice. Scopurile morale au devenit din ce în ce mai predominante în viața socială; e) Omenirea a creat progresiv valori culturale, acestea s'au acumulat și au intrat în patrimoniul universal. Astăzi popoarele nu au numai dreptul, dar au datoria de a-și însuși și dezvolta cultura. Cultura are rolul să ridice oamenii la un grad mai înalt de înțelegere și concepție a lumii și a vieții. Ea posedă puterea de a transforma ființa umană, de a o ridica la nivelul la care omenirea se află la un moment anu-

mit; f) Cultura a ridicat omul la rangul de valoare supremă și l-a pus în centrul preocupărilor Statului. În sânul societății eforturile tuturor se unesc și se îndreaptă către desăvârșirea omului ca om, către o situație în care societatea să fie preocupată de ceea ce constituie esențial ființa umană. Astfel omenirea a evoluat în sensul de a deservi omul, considerându-l ca scop în sine și nu ca mijloc sau instrument, cum era privit și tratat la începutul istoriei; g) Dreptul omului de a se bucura de condiții de viață civilizate. Societatea și-a făcut o datorie din preocuparea de a pune mijloacele de civilizație la îndemâna tuturor; h) Dreptul popoarelor de a dispune liber de soarta lor și dreptul omului de a se integra în națiunea căreia aparține. Istoria a ajutat popoarele să se constituie în națiuni și națiunile să se organizeze conform nevoilor lor; i) Paralel cu ridicarea popoarelor spre cultură și civilizație, omenirea s'au statoficată, au creat așezări stabile, s'au legat de pământ și și-au organizat și dezvoltat viața economică. Garanțiile acordate persoanei umane au fost extinse și la bunurile economice, cu alte cuvinte, viața economică a primit o structură juridică; j) Civilizația, cu mijloacele ei superioare de a organiza viața, a ajutat omenirea să se emancipeze de economie, trecând pe primul plan pro-

(Continuare în pag. II-a)

Bruno Mussolini

Nu știu dacă cititorii au urmărit telegrama, care s'a ocupat de înmormântarea lui Bruno Mussolini, căsătorit în serviciul Patriei sale, Italia.

A fost o solemnitate dintre cele mai simple, dintre cele mai discrete. Nici cuvântări pe cât de umflate, pe atât de goale pe dinăuntru, nici desfășurarea marilor procesiuni îngrind străzile, nici care întregi de flori menite să putrezească... Nimic din toate acestea. O sobrietate, o simplitate a durerii, care vorbesc despre o înțelegere disciplină ce se ridică deasupra celor lumești. Murise fiul Ducei, și drept, dar — mai presus de orice — murise un soldat. Și Ducele a preferat fastuoaselor onoruri, — la cari ar fi avut dreptul fiul său, — onorurile simple, dar parcă totmai deaceiași și mai frumoase care se cupeneau soldatului. Și de data aceasta, Patria trebuia să treacă înaintea oricăror altor lucruri.

Peste durerea sfâșietoare a tălăi, s'a întins — stăpânitor — gândul că jertfa tuturor copiii unei Patrii este una și aceeași și că jertfa aceasta este prin ea însăși atât de înălțătoare încât se poate lipsi de toate ultimele deserviciuni lumești. Nici o închinare nu putea fi mai plăcută memoriei lui Bruno Mussolini, decât aceea adusă soldatului din el, soldatului pe care o viață întreagă l-a intruchipat din cap până în picioare.

Vitejii nu mor nici în paturi cu saltele moi, nici soldații în apele dulci ale câmpurilor. Și pentru că nu mor așa, ci la fel cum au trăit, adică aspru, nici sicriul nu-l vor mai moale.

Spune poetul:

„In suflet simt o teamă cum s'așterne;

„In suflet simt o teamă cum s'așterne;

„In suflet simt o teamă cum s'așterne;

„In suflet simt o teamă cum s'așterne;

„In suflet simt o teamă cum s'așterne;

„In suflet simt o teamă cum s'așterne;

Să mor în pat cu capul între perne!

Să mă usuc ca floarea din grădina...

De-un tainic vierme roșu n'ar dăcina;

Să scad încet ca lumânarea mută în chilioara îngustă și tăcută...

Mărite Dumnezeu din cer, Eu tie altă moarte-ți cer!

„Eu brad să fiu și fulger să mă nădădăsc!”

Turbatul vifor mijlocul să-mi frângă...

Să mă prăval, o uriașă stâncă, Să înflor prăpastia adâncă...

La fel a dorit să moară și Bruno Mussolini. Și moartea l-a dat într'adevăr prăpastie de stâncă, ce înfloare prăpastia...

Prăpastia eternității, din fundul căreia, însă, glasul jertfei se ridică spre înălțimi și focul ei deasemenea...

Japonia nu admite ca Statele-

Unite să trimită material

de război comunistilor

prin Vladivostok

TOKIO, 12 (Radior). — Cores-

pondențul agenției D.N.B. comu-

nica:

Purtătorul de cuvânt al guvernului a declarat, într-o conferință de presă, că Japonia nu ar putea să considere drept un trafic normal eventuale expediții de materiale de război din Statele Unite spre

Rusia Sovietică, prin portul Vladivostok.

Prezenți la datoria cea mare...

Ca să cinstim jertfa eroilor!
Ca să ne înălțăm Patria!
Ca să ridicăm din cenușa cutropitorilor vetrele noastre de totdeauna!
Ca să dovedim că am înțeles cutremurarea Patriei!

Ca să merităm liniștea câștigată și bunurile păzite de lupta bravei noastre oștiri!
Ca să putem închina recunoștința Neamului către urmașii celor cari s'au înfrățit cu pământul luptei!

Ca să putem da Basarabiei și Bucovinei tot ceea ce au pierdut prin silnica cutropire și să putem pași la mari lucrări de interes național!

(General ANTONESCU)

PE DRUMUL IZBĂVIRII...

Odată cu împlinirea dorurilor

care ne măcină cumplit de vreme îndelungată, la glasul promisiunii Generalului erou Ion Antonescu, glas prin care ni se ordona desrobirea meștegurilor dragi, vovodale, ale Basarabiei și Bucovinei, am simțit cea mai adâncă fericire pe care și-o poate dori un fiu devotat al acestei țări; am simțit că nu suntem mici și nevolnici, așa cum le plăcea dușmanilor să ne acolească, că pășim cu îndărmare, vitejește, alături de alte mari și glorioase națiuni, pe drumul drept al izbăvirii noastre.

Din haosul în care ne țâșne corupția, minciuna, lășărea și necinstea, au izbucnit vulcanic, la chemarea Generalului, strigătele de bucurie a Neamului românesc, care, de aici înainte, avea să-și făurească între celelalte națiuni din lume, un alt destin, alte zări, altă viață. Pășim pe drumul acesta neînfricați, mereu înaintea, călăuziți de înțeleapta grijă și părintească ocrotire a Generalului, spinetecând cu sabia eroică, drăcească, până la țesut din neguri peste năzuințele noastre naționale.

S'a înfăptuit un vis, o nădejde de foc, care ne purjolea sufletele: Basarabia și Bucovina

sunt iar ale noastre.

Distrușe cum sunt, văduvite de toate odoarele, de toate comorile, de tot ce grăia acolo despre trecutul nostru legendar, totuși ne sunt dragi, ne sunt scumpe, fiindcă sunt ale noastre.

Ele reprezintă sacra moștenire rămasă dela strămoși și dacă au fost parjolite, pe pământul lor sfințit cu sângele ostașilor noștri, vom înălța alte pododbe, care în veci nu vor fi șterse de haina și odioasă mână criminală a hoardelor păgâne.

Acolo unde a vibrat cu rezonanță adâncă cântarea jeluitoare a Moldovenilor, sufletul vovozilor noștri, străinii nu mai au ce căuta.

Și odată cu împlinirea acestui vis, dincolo de Nistru, până la Bug, se zămislește o altă provincie românească, o altă frântură a neamului nostru, care a gemut cumplit ani mulți și grei sub cizma muscălească.

Rămâne ca dreptatea dumnezeiască să se răsfărângă peste tot, acolo unde bat inimile românești.

Să credem deci cu neîmărmurită tărie, că pe drumul izbăvirii noastre, pășim mereu, spre împlinirea marelui vis.

D. T.

Idealul constructiv al Europei de mâine

În articolul din numărul consacrat României al excelentelor publicații „Freunde und Arbeit” (Bucurie și Muncă), d. Prof. Mihail A. Antonescu, Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, scrie în fraze cuprinzătoare și pline de sens, viziunea unei noi organizații politice și sociale a Europei de mâine. Momentele cruciale prin care trece acum întreaga lume europeană, sunt chemate să dea continentului nostru o înfățișare nouă de egalitate și justiție umană. Aceste două idealuri nu pot fi însă realizate nici prin savante doctrine economice, nici prin rafinate experiențe politice, nici prin ambițioase promisiuni sociale; egalitatea și justiția umană nu pot fi aduse în stadiul de realitate decât prin fapte de muncă. Munca este factorul indicat să pună temelile și să construiască lumea de mâine, în mijlocul căreia orice om să-și găsească sensul și orice energie un amplasament rațional. Asupra acestui factor stăruiește și d. Prof. Mihail A. An-

tonescu atunci când caută să desprindă din lămurii frământărilor actuale, așezarea lumii de mâine. În perspectiva nouă a lumii de mâine, munca devine elementul care va potoli toate pasiunile individuale, toate învrăbirile biologice, fiindcă în muncă și numai în muncă omul își poate găsi acea liniște interioară și satisfacție totală după care alegea încontinuu. „Ea, spune d. prof. Mihail A. Antonescu, așază drumul Europei pe stâncă sănătoasă a îmbinării naționalului cu socialul: împacarea popoarelor, împacarea claselor printr-o nouă credință: într-o justiție națională și socială. Munca devine astfel un nou ideal constructiv al lumii europene: ea tinde să elibereze lumea europeană de autoritatea factice, de tirania reală a capitalismului internațional, de fetişismul convențional al aurului. Acest proces de respect și biruință a Muncii a fost deschis de Creștinism”.

(Continuare în pag. II-a)

Un detașament german de onoare salută în gara Chișinău pe noul Cavaler al Crucii de Fer, d. General Antonescu

DUH ȘI SLOVĂ

Cântecul refugiatului

Drumul meu, hai, drumul meu,
Tot la deal și tot la vale.
Unde? Nu cunosc nici eu.

Suflet copleșit de jale,
Pentru ce te-ai supărat?
Și-ai plecat strein pe cale?

Când eram acolo'n sat —
Simplu pietat pe-o coastă —
Drag mi-a fost! Dar l'am lăsat!

Și sub deal, căsuța noastră...
Gungurit de porumbel —
Toată ziua la lăcestră.

Drumul meu, hai, drumul meu!
Iar acasă când m'oi duce, —
Drumul fie lung sau greu!

Iar acasă când m'oi duce,
Satul meu, bogat în har,
Lăcrimile să-mi usuce.

Și să scot din porumbiar
Boabe străse'n timp nădui —
Porumbelilor în dar!

Și-or sbura, sbura'n văzduh
Până sus la Dumnezeu,
Precum zboară sfântul Duh.

Și-om vorbi cu Dumnezeu!
Drumul meu, hai, drumul meu...
Preot A. Luțcan

CRESTĂTURI

■ D. Octavian Dănilă publică în nr. 7-8 al „Paginilor literare” dela Turda, un substanțial articol, intitulat: Sensul împlinirii prin sacrificiu, din care extragem: „Trăirea cu intensitate, pe plan interior, a artiștii, stăruința în om conștiința tragicului existenței sale. Omul își declară propria lui existență drept o problemă, chiar cu riscul de a nu o putea soluționa niciodată. El se abate neîncrețit între aceste două alternative ale condiției sale pământești, căutând, în efortul de împănare a lor, firul mântuirii. Această dramatică luptă a omului de a scăpa din jăratul incertitudinilor interioare, se face însă cu prețul unor sfârșituri durabile. Ea constituie totuși, cea mai desăvârșită performanță a demnității sale, cel mai mare și mai frumos episod al nărilor sale sub zodia spiritualității. De aci poziția paradoxală și nobilă a omului în lume”.

■ Cântecul de acasă se numește volum de poeme, al tânărului bard basarabean, Neculaț V. Colan, care va apărea zilele acestea în editura revistei „Viața Basarabiei”, constituind

o minunată surpriză literară pentru cititorii și o bucurie fără seamăn pentru noi, cei care îi prețuim scrierile, crescut din adâncuri, în jeliștea dorului și a marilor năruiri.

■ În ultimul număr al revistei „Gândirea”, d. N. Grevedia încheie o vigoasă poezie — De viitorul nostru nu ni-e teamă:

De viitorul nostru nu mi-e teamă —
Ni-i cerul semănat cu-atâtea cruci.
Și stau înfrinși în gila noastră mamă,
Tăranii dăruți, ca niște buturugi!

Sunt Crisurile noastre încă repezi,
Sub Maramureș oase mai se ascund.
Pe Nistru, Ștefan are grele lepezi,
Iar Dunărea și Marea-s fără fund.

Să nu vă înfrăiereze viitorul
Voi, fetelor, cu sâni și-obraji tari.
Priviți valtoarea scumpă —
Tricolorul

Și aprigii, măreții militari.

Cu brațele aprinse de mânie
Jurmă pe cea de ieri, licoana tai.
Frumoasă, marea noastră Românie,
Că niciodată nu te vom uita!

Drepturile României asupra Basarabiei, Bucovinei și Transnistriei

— Ce scrie presa franceză —

VICHY, 12 (Radior). — Ziarul „Ac-tion Française”, sub titlul „Revanșa României”, publică, pe prima pagină, un lung și documentat articol, care începe prin a afirma că recucerirea Basarabiei și a Bucovinei, redă României hotărul ei firesc și că cele două provincii nu se deose-besc din punct de vedere geografic, de restul Moldovei.

„Caracterul lor de desăvârșire românească — scrie autorul — în ciuda vicisitudinilor politice prin care au trecut, este evident, în ochii tuturor observatorilor obiectivi. Elementele eterogene care au fost aduse acolo de invazii, de ocupații străine și de imigrații, nu reprezintă decât mîini înșelătoare în mijlocul masei românești a cărei vigoare și vitalitate, cu toate împrejurările adese nefavorabile, s'au afirmat permanent de-a lungul veacurilor”.

„Drepturile României de a stăpîni Bucovina și Basarabia sunt incontestabile și războiul acesta, care le-a smuls Sovietetelor pentru a le reda stăpînitorilor lor de drept, este un război cu adevărat național”.

Articolul subliniază, apoi, faptul că o Românie independentă și stăpînată de destinele ei a fost, întotdeauna, considerată de Rusia ca un obstacol firesc pe drumul Constantinopolului și al Străimilor. În continuare articolul explică politica moscovită a Tătarilor, reluată de Soviete, politică care ar dori ca România să rămână „ad aeternum” sub tutela Rusiei.

Sunt expuse apoi avaturile Basarabiei din ziua în care România a arătat că înțelege să zboare cu propriile sale aripi și dela concursul decisiv dat de armatele române Rușilor, la cererea expresă a acestora, după înfrângerea lor sângeroasă în jalele Pleșnei și până la răpirea din 1940 a Basarabiei și Bucovinei smul-se de Stalin, România.

După ce dă amănunte în legătură cu distrugerile, cu deportările în masă a populației și cu răpirea a numeroși țărani români de către trupele sovietice în retrăgere, articolul încheie:

„Dar opera de reconstrucție și reparație atât de grea, nu va fi, putem s'o afirmăm, peste puterile unui popor de un patriotism arzător, unit în efort și gata la toate sacrificiile necesare.”

Ziarul „L'Effort”, referindu-se la căderea Transilvaniei, consemnează un articol Românilor Transnistrienți, subliniind că trecerea Nistrului și

către trupele române și ocuparea Transilvaniei îmbracă un caracter simbolic, pentru că înseamnă eliberarea unuia din principalele orașe locuite de Românii transnistrienți cari cer alipirea la Patria-Mamă.

Articolul dă apoi un istoric al Românilor de peste Nistru, subliniind importanța lor pe care l-au jucat în Rusia, în secolul trecut, strădăniile lor, în 1917, de a se uni cu toți ceilalți Români și încheie spunând că astăzi cer, cu bună dreptate, alipirea lor la România, care l-ar salva de primejdia desnaționalizării, dându-se mijloacele de a se dezvolta, din punct de vedere cultural, în cadrul Statului Național Român.

Ziarul „La Garonne”, care apare în Toulouse, sub titlul „Basarabia recucerită și eliberată” și sub semnătura redactorului Louis de Fernand, publică un lung articol care începe prin a constata că Basarabia, pe care armata română a eliberat-o după victorii mari asupra Sovieteilor, are o istorie de un deosebit patriotisme pe care un vechi proverb românesc o rezumă în chipul cel mai expresiv: „Apa trece, pietrele rămân”.

Articolul schitează apoi istoricul Basarabiei până în clipa când „hoardele lui Stalin fură izgonite cu sulți în coastă, dar acumulând în fuga lor cele mai mari atrocități”.

În ciuda tuturor strădănilor și a mijloacelor de opresune ale Tătarilor și a acelor de neînchipuită eroare a Sovietelor, rușii n'au reușit niciodată să stăpînească moralmente țara. Basarabia a rămas aceeași, cu obiceiurile, limba și moravurile ei proprii. România și-a reluat acum copilul care-i fusese răpit”.

După o scurtă prezentare a economiei basarabene, articolul constată că dacă armatele sovietice din Sud a fost scrise de forțele germano-române „trebuie subliniat că participarea românească a cântărit greu în înfrângerea rușilor”.

Articolul încheie astfel: „Măine, într-o Europă reorganizată și în marea familie românească reunită, această nobilă și măndră țară, care n'a încetat niciodată de a lupta pentru independența ei, va regăsi toată trecuta ei prosperitate și întreaga libertate de care s'a arătat demnă”.

„În Franța, această reînflorire nu va putea fi primită decât cu bucurie, ulei nu se poate uita că, dacă există o țară și un popor a căror prietenie ne-a rămas credincioasă, cu toate nenorocirile noastre actuale, ea e România și poporul român”.

ORAȘUL BĂLȚI PREFĂCUT ÎN SCRUM ȘI INVĂLUIT ÎN JALE Sălbătăcii sovietice nemaipomenite

Orașul Bălți, cu ruinele lăuate în urmă de hoardele bolșevice

După aproape un an de ocupație comunistă, Bălți, este larăși românească!

Plecând din Iași, mai ales cel ce a trăit prin partea localului, este izbit adânc de jalna priveliște ce-i de filează prin fața când trece pe lângă sate și târguri.

Peste tot încă mai fumegă urmele caselor incendiate de fiarele comuniste în retrăgerea lor grăbită. La trecerea tremului, populația îi lăse în întâmpinare, privindul cu neașteptare, se bucură că pe neașteptate a fost salvată de sub jugul hădrei vșuo-lu-deu-comuniste. Unii așteaptă pârâșii, alții frații, alții copii, ce vin din refugia să-și revadă pământul scump, turat tărăhoșe.

A fost voința lui Dumnezeu, arma germano-română de sub conducerea D-lui General Antonescu, Conducătorul providențial de stat și oaste, să lovească în din caracota comunistă ce-și întinse la bele peste mândra și înbelșugată Basarabie și s'o alunge departe, peste Nistru!

Ajunzând în gara Pământeni-Bălți, dela prima vedere te cruciești și stai nedumerit, întrebându-te: cum de au fost capabili acești așazi oameni ca în secolul al XX-lea să se dedea la astfel de acte de sălbăcie?

CONCURSUL JIDANILOR LA PANGĂRIREA BISE-RICILOR

Bălți este prefăcut în scrum și jale! Comunistii în retrăgere, au minat și aruncat în aer: uzina electrică, uzina de apă, fabricile de ulei, morile, liceul „Ion Creangă”, au distrus Catedrala veche și au incendiat cele mai bune case pe străzile principale: Regele Ferdinand, Libertății și strada Chișinăului. Sunt peste o mie de case arse până la temelie. La aceste acte de vandalism a colaborat în mare parte cu armata comunistă și evreimea locală, cu concursul unor anumite elemente de aci. De remarcat că până în prezent se procedează cu energie de către poliția noastră românească, spre a găsi pe acei ce au avut o atitudine ostilă Țării Românești sub regimul de ocupație, pe acei cari au pacitizat cu inamicul și cari au terorizat populația și s'au datat la jafuri. Distrugerea prin minare și incendiere este mare, dar nu mai mică sunt și urmele jafului.

Bălți este o ruină! Populația s'a sălbăticit! Într'un an, acei rămași aci au devenit umbre de oameni. Mulți au rămas inadini, fiind comunisti afirmați; alții au rămas determinați de o psihoză creată spontan de anumiți propagandisti de moment că vor fi tratați bine de către bolșevici; alții motivează că au fost surprinși de evenimentele, necorespunzându-se termenul fatal de evacuare, ulterior ne mai păstrându-se repatria. Autoritățile care vor stabili răspunderile în această direcție, trebuie să aibă mult tact și înțelegere, aplicându-se sancțiuni celor vinovați și reabilitând pe cei ce au fost oameni de treabă și s'au abținut dela manifestări anti-românești. Evreii s'au făcut de cap! Au batjocorit biserica închisori în mod provocator. Vlădica Visarion Pulu, când era la Bălți, spre a stăvilii avântul ce-l luase comunitatea evreiască prin a construi sinagoga, spre a atrage cât mai mulți evrei în orașul Bălți, unde și

asa erau aproximativ 40 mil, față de 10-15 mil creștini cu trel biserici, n'a mai admis să se construiască încă o sinagogă. Evreii, ca răzbunare, în timpul ocupației comuniste au transformat biserica închisori în sală de dans, local de întâlniri și petreceri, înfingând în locul crucii pe clopotniță triumfală idolevesc încadrat de insigne comuniste.

Obiectele religioase au fost svărlite pe stradă. De aici se vede că perseverență diabolică exista la evreimea din Bălți spre a profana locașurile sfinte în colaborare cu păgânii de peste Nistru.

OPERA DE REFACERE A ORAȘULUI

În orașul Bălți, majoritatea intelectualilor sunt someri și fără posibilități existențiale pentru ziua de mâine. Sătenii își au asigurată existența pentru moment, orășenii însă, în timpul acesta de tranziție ar putea ajunge muritori de foame dacă nu li s'ar veni în ajutor. Este de neîngăduit că d. prefect colonel Petre Hanciu, în colaborare cu d. Theodor Ardeleanu, primarul orașului și Grigore Sadovici ajutor de primar, cum și cu pretorii Stegărescu și Gaspar, aplică cu toată strictețea măsurile de îndreptare și ajutorare.

Măsurile de îndreptare se iau progresiv în toate domeniile de activitate socială atât în oraș cât și în județ.

S'a înființat piața de alimente, două băi comunale, patru brutării, o cantină a Crucii Roșii, un abator, și s'a repus în funcțiune apeductul, s'a creat serviciul salubrității publice, iar străzile au fost descongestionate de dărâmaturi. Deasemenea au fost repuse în funcțiune 3 mori.

INTERNAREA EVREILOR ȘI RUȘILOR ÎN LA-GARE

Poliția orășenească, sosind în ziua de 10 Iulie, a pornit imediat o intensă activitate chiar atunci când localnici erau la 15 km. departe de Bălți sub conducerea d-lui Chestor Agapie secundat de d. comisar Luchian și întreg personalul compus din elemente pricepute și conștiincioase. A răspândit în oraș patrule, agenți de poliție și gardieni publici, spre a opri jafurile la care se dedase populația civilă dela periferiile și împrejurimile orașului imediat după retrăgerea trupelor sovietice. A luat

măsuri pentru înhumarea cadavrelor ce se găseau sub dărâmaturi. Au fost înhumate peste o mie de cadavre. Evreii au fost internați în lagăre provizorii. În lagărul dela închisoarea centrală și cel din Pădurea Reuteli, au fost internați 2164 evrei, bărbați, femei și copii. S'a început asanarea orașului, cu echipa de evrei apți pentru muncă. S'au luat măsuri pentru identificarea și internarea tuturor supușilor sovietici, străini de localitate și rămași aci după retrăgerea trupelor, deasemenea, în acord cu organele primăriei, s'a procedat la facerea recensământului populației și al imobilelor distruse, avariate sau rămase bune de locuit după bombardamente și incendii.

ȚĂRĂNIMEA - TEMEIUL GENERAL AL ECONOMIEI ROMÂNEȘTI

(Urmare din pagina I-a)

bază care trebuie consolidată și adâncită în rosturile vieții colective în așa fel ca nici o dificultate întâmplătoare să nu-i poată turbura echilibrul.

Se va împlini, în curând, un an de când Generalul Ion Antonescu a luat în mâinile sale cârma țării. În acest scurt răstimp, deși a avut să lupte cu greutăți extraordinare, Conducătorul nostru a făcut pentru țărâna noastră mai mult decât s'a făcut în cel douăzeci de ani de guvernare nechibzuită. Astăzi țărâna noastră se găsește în pragul unor mari prefaceri de natură să-i îmbunătățească soarta, în planul ge-

neral de refacere a Statului, statoficându-i locul central în ansamblul forțelor productive ale națiunii.

RESTABILIREA ORDINEI ÎN ORAȘ ȘI LA SATE

Se constată o vie activitate din partea funcționarilor diverselor instituții. Legiunea de jandarmi condusă de d. maior Boulescu activează cu multă pricepere pentru restabilirea ordinii și pentru păstrarea liniștii la sate.

În prezent se lucrează cu asiduitate la inventarierea averii rămase la toate instituțiile din oraș și județ, la strângerea grănilor și treieratul lui, la stăpînirea bolilor molsitoare, igiena lăundă foarte mult de dorit sub comunisti.

Se simte lipsa de gaz, săpun, zahăr, orez și de produse farmaceutice. Încălțăminte și manufactura lipsesc cu desăvârșire.

Prin jertfa sângelui ostasului German și Român, Basarabia este din nou Românească! Dreptul nostru istoric asupra acestei provincii este din nou consiliat de eroismul scumpei noastre armate.

Basarabienii desrobiiți de sub jugul comunist, astăzi sunt liberi, într-o țară înaltă, ei sunt stăpâni pe soarta și viitorul lor!

Ne mai având grija că comunistii îi vor ucide sau deporta, să le deslițeze obiceiurile frumoase și să-l lăpsească de credința strămoșească, basarabienii își încordează toate puterile pentru refacerea Basarabiei, pentru propășirea ei culturală și economică. Sub sceptrul Majestății Sale Regelui Mihai I și sub conducerea pricepută a D-lui General Antonescu, Conducătorul Statului și Salvatorul neamului românesc dela pieire.

Bălți, 9 August 1941.

Trifon Marinescu-Prundu

Idealul constructiv al Europei de mâine

(Urmare din pagina I-a)

Iată, în sfârșit, Munca ridicată la rangul de valoare religioasă și recunoscută ca atare de oamenii de azi, premergătorii civilizației de mâine. Această situație a muncii în fruntea valorilor omenești a fost într-adevăr preconizată de Creștinism prin cea parabolă a talanților pierduți și a lucrătorilor vici, dar ea a fost și este confirmată, aplicată pe realități și dezvoltată de principiile lumii național-socialiste exprimate prin lozincile Fuhrerului. Conform acestor lozinci, „munca devine o nouă religie a Națiunii, după cum Națiunea este o nouă religie a muncii”, cum atât de just afirmă d. Prof. Mihai Antonescu.

Idealul constructiv al lumii de mâine nu este un ideal materialist, chiar dacă socotește munca cel dintâi factor al civilizației viitoare. Este un ideal cu un profund sens uman, care pune accentul pe valorile morale și se adresează în primul rând necesităților sufletesti din om, singurele

care pot hotări pentru totdeauna armonia dintre indivizi, dintre clase sociale și chiar dintre popoare. Pe această armonie urmează să se înalțe edificiul nou al Europei de mâine, în interiorul cărui să nu mai fie nici o vralbă, nici nedreptate și fiecare om să fie așezat, după vocație și după puterea lui de muncă, acolo unde simte că se poate realiza mai deplin prin valorificarea energiei lui fizice și intelectuale.

România dă dovadă că a înțeles perfect acest deziderat al viitorului prin cuvintele soluției ei, d. Prof. Mihai A. Antonescu. De altfel, poporul acesta trudit, totdeauna insetat de liniște și de o dreptate care să garanteze continuitatea muncii lui, nu se îndreaptă decât cu bucurie spre zărilor unei așezări noi în cadrele cărora să poată scoate în evidență toată puterea lui de muncă și toate calitățile lui ancestrale biologice și spirituale.

Pericle Martinescu

Starea de spirit în societatea comunistă

(Urmare din pag. I-a)

cuparea de om și de viața sa sufletească.

Regimul bolșevic, după cum se desprinde din urmele lăuate în Bucovina și Basarabia, a desfășurat o aprigă acțiune, sub cele mai variate forme, pentru distrugerea tuturor valorilor care, cu măm văzut mai sus, reprezintă țelurile permanente ale istoriei și ca atare trebuie să constituie structura societății de mâine.

Bolșevismul a încercat să anuleze toate drepturile și valorile câștigate de omenire până acum. Astfel a desființat: a) Libertatea omului. Omul nu mai dispune liber de gândurile, persoana și munca sa. Bucovinenii și Basarabienii au fost constrânși să adopte convingerile comuniste, au fost arestați și deportați fără nici o judecată au fost obligați să muncească pentru Soviete și nu li s'a îngăduit să dispună de rodul muncii lor. Nimeni n'a avut viața garantată, oricine se aștepta dela zi la zi să fie sechestrat și deportat. b) Credința și practica religioasă au fost interzise. Nimeni nu i s'a permis să-și exprime public convingerile religioase. Dacă bisericele au rămas deschise și mulți oameni s'au dus la biserică, aceasta s'a făcut contra voinței autorităților și pe riscul celor care au îndrăznit. c) Forța și arbitrarul au trecut înaintea dreptului și au comandat raporturile dintre oameni și dintre oameni și organizația de Stat. Totul, oamenii, bunuri, etc. au fost puse la dispoziția partidului comunist, care le-a folosit pentru scopurile sale. d) Valorile etice care încoronau dreptul în societatea europeană au fost înlocuite cu interesele partidului comunist. Sub acest raport societatea a fost retrogradată cu mai multe mii de ani. e) Cultura în sensul ce i-a dat istoria omenirii, acela de a așeza omul în centrul preocupărilor societății, a fost suprimată, omul a devenit instrument în mâinile partidului. Bolșevismul a înălțat ideea omului în sine și a așezat în locul ei ideea omului ca mijloc sau instrument. Aceasta este o gravă degradare a ființei umane. f) În loc să pună la dispoziția poporului mijloacele civilizației și să-l înalțe condițiile de viață, bolșevismul a încercat să coboare pe toți la condiții de viață semi-civilizate, el voind să facă o nivelare socială.

Prin urmare, bolșevismul a aruncat omul, care se ridicase prin mii de ani de sfârșiri pe culmi de cultură și civilizație, pe treapta cea mai de jos a istoriei omenirii. A încercat astfel să anuleze întreaga cultură umană. În societatea comunistă, așa cum o vrea bolșevismul, omul nu posedă siguranța persoanei sale, n'are dreptul să creadă, este lipsit de drepturile naturale, nu-i este îngăduit să-și desvolte partea esențială din ființa sa, aceea umanitate care a sădit-o natura în el. n'are dreptul să posedă pământ, să întemeieze o industrie sau să deschidă un comerț, este o simplă sursă emitătoare de energie fizică și un rob al economiei.

PE N.PRU, ARTILERIA GERMANĂ A SCUFUNDAT 3 VAPOARE SOVIETICE

BERLIN, 12 (Radior). — Pe lângă cele 26.000 tone de vapoare comerciale sovietice distruse de artileria germană la 9 August pe cursul interior al Nistrului și semnalate la timp, forțele germane au scufundat

încă trei vapoare de război sovietice în zilele de 10 și 11 August. Printre un tir precis au fost incendiate și scufundate pe cursul inferior al Nistrului două canoniere mici și o canonieră mare.

ULTIMA ORA

IN PALESTINA A IZBUCNIT CIUMA

ISTANBUL, 12 (Rador). — Din cauză la la Haifa și Port Said a izbucnit ciurma, guvernul turc a interzis orice relații comerciale cu aceste porturi.

ANGLIA NU ARE NICI O ȘANSA SĂ CÂȘTIGE RĂZBOIUL

NEW YORK, 12 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite: D. John Whitaker, fost corespondent în Italia al ziarului CHICAGO DAILY NEWS, care în Februarie trecut a fost expulzat, la însoțirea sa în America, a declarat că Anglia nu are nici o șansă de a câștiga războiul.

Fortificațiile „Voroșilov” dela nordul frontului de Est complet distruse

BERLIN, 12 (Rador). — Se află că în cursul zilei de 11 August escadrile de avioane de vânătoare și de luptă germane au sprijinit cu eficacitate formațiunile germane înaintând victorioase în sectorul de nord a frontului oriental și au pricinuit pierderi grele bolșevicilor.

Într-o povestire a acestor operațiuni, făcută de un comandant de escadrilă german, se spune între altele:

În zorii, plecăm în direcția apelor argintii ale lacului Ilmen. Acel este efortul principal al atacului nostru.

Sute de avioane germane brăzdează cerul, plecând să-și îndeplinească misiunile de bombardament.

Fortificațiile sovietice de aici au fost efectuate sub conducerea personală a mareșalului Voroșilov.

Nu departe se văd fortificațiile sovietice.

Atacând dela o foarte mică înălțime, avioanele noastre de vânătoare și de asalt se aruncă în mijlocul acestui infern spre a curăța cu rafalele armelor automate tot ceea ce a mai putut rezista, după trecerea valurilor de avioane de bombardament.

Un nou bastion important a fost smuls sovieticilor.

Acum, unitățile de geniu și de infanterie trec la atac, protejite de tirul camarazilor lor aviatori. Acesta protejite le permite să pătrundă în liniile de apărare sovietice.

În timp ce escadrilele noastre deslănțuie un tir infernal asupra drumurilor și căilor ferate, pe pământ urmăresc bolșevicilor în derută duce pe soldații germani băna departe în spațiile liniilor sovietice.

Ne înalțăm la bazele noastre, subzând pe desupra marilor și adâncilor pământului pricinuite de bombe, pe desupra căilor ferate distruse și pe desupra fortificațiilor de campanie nimicite.

BOLȘEVICII EXECUTĂ PE PRIZONIERI

BERLIN, 12 (Rador). — Rezultă din ce în ce mai limbrat, după cum se constată în cercurile germane, că execuțiile de prizonieri de război din partea Sovieticilor — execuții abominabile contrare dreptului internațional — nu sunt numai expresia situației disperate în care se află Sovietele de pe urma violențelor loviturii primite dela forțele armate germane, ci că aceste măsuri fac parte în mod firesc din metodele de război ale bolșevicilor.

Anchetele făcute au dovedit că soldații sovietici au împușcat chiar în ziua de 22 Iunie aviatori germani cari aterisaseră forțați și fuseseră luați prizonieri. Iată faptele:

La 22 Iunie, un avion german de luptă a aterisat forțat lângă Biely. Doi membri ai echipajului — un locotenent și un adjutant — au fost luați prizonieri. Soldații sovietici cari li supravegheau le-au luat toate obiectele de valoare, uniforma de aviatori și apoi apoi i-au închis într-o gură. După câteva timp, cei doi aviatori germani au fost scoși pentru a fi supuși unui interogatoriu.

Pe când așteptau începerea interogatoriului, artileria germană a deschis focul asupra acestei poziții. Un comisar politic prinzând prilejul, a ucis fără nici un motiv, cu focuri de pușcă, pe cei doi germani.

PRIN ALIANȚA CU BOLȘEVICII, ANGLIA TINDE SĂ ÎNTÂRZIE PROPRIA EI PRĂBUȘIRE

MADRID, 12 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite: Ziarul „Madrid” scrie că Anglia a comis cele mai mari greșeli atunci când a declarat războiul actual și a respins ofertele de a încheia o pace onorabilă.

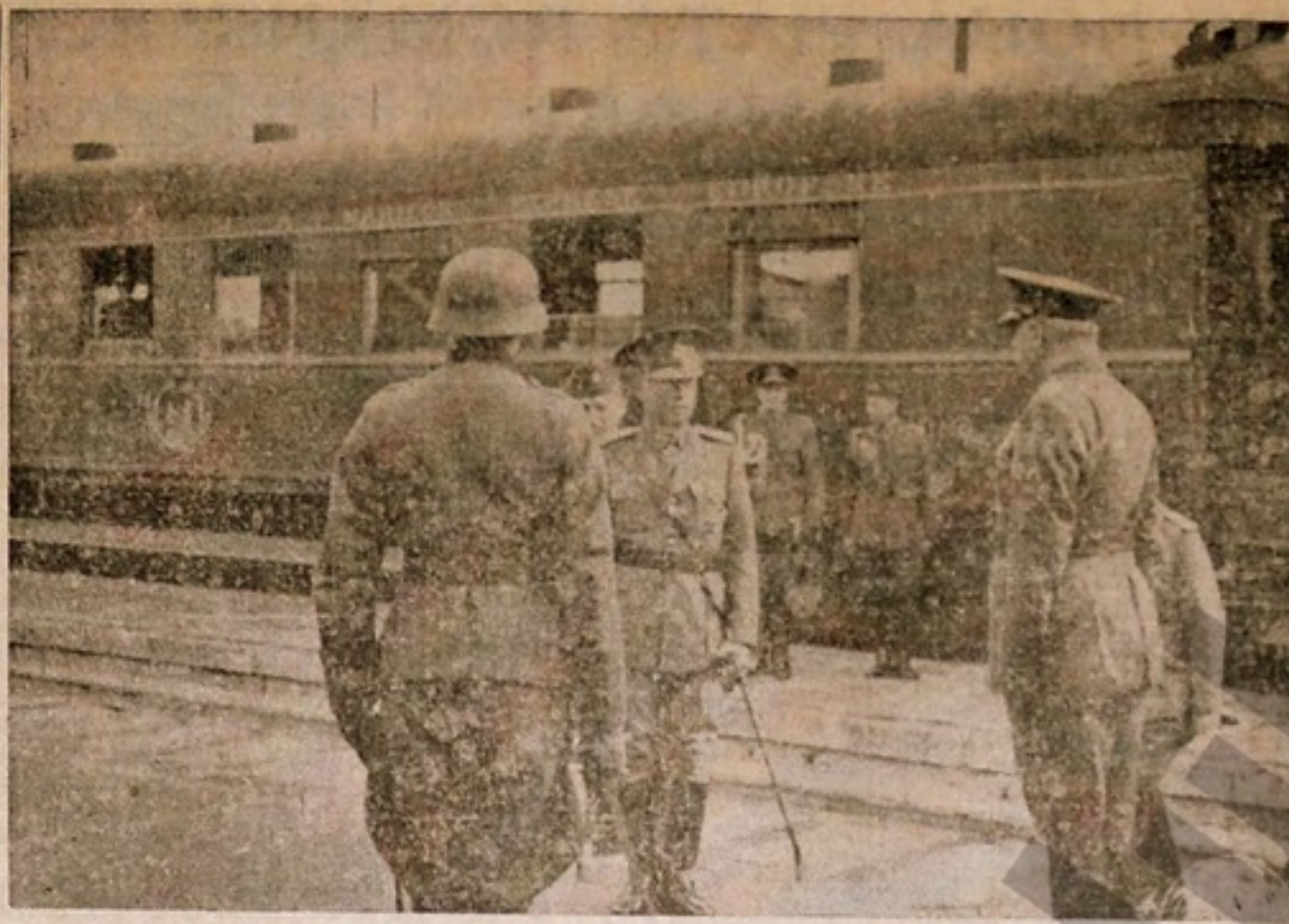
O greșală și mai mare comite Anglia astăzi, opunându-se la distrugerea completă a bolșevicilor, pe singurul motiv că astfel poate să întârzie propria sa înfrângere, care în orice caz va duce la completa distrugere a Marelui Britannie.

Înaintarea triumfală a trupelor aliate pe frontul răsăritean spulberă planurile și speranțele Angliei

BERLIN, 12 (Rador). — Ziarele se ocupă de reportajele ziaristilor din spulberă, marilor oculari, care au spulberat, prin relatările faptelor văzute, stiriile mincinoase ale propagandei engleze cu privire la Smolensk.

În adevăr, ziaristii străini, cari au vizitat Smolenskul ca invitați ai guvernului Reichului, își publică acum impresiile, restabilind adevărul.

În legătură cu acest fapt, „Völkischer Beobachter” constată că toate născocirile de propagandă ale lui Churchill au fost regulat spulberate de martorii oculari. Tot așa

General Antonescu salutat de ofițerii germani și români, în gara Chișinău

COMUNICATUL GERMAN

Operațiunile pe frontul de răsărit continuă cu succes

BERLIN, 12 (Rador). — Dela cartierul general al Fuhrerului, înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

Operațiunile pe frontul de răsărit continuă cu succes.

Noaptea trecută, avioane de luptă au bombardat instalațiile militare din Moscova și mai multe noduri importante de cale ferată. S'au observat mari incendii și violente explozii pe liniile ferate.

În noaptea de 10 spre 11 August, vedete rapide germane, atacând până în apropiere de coasta britanică, au lovit un convoi foarte puternic escortat de mai multe contratorpiloare. Cu tot timpul neprielnic și cu tot tirul violent al artileriei, vedetele au strâpsn convolul și au scufundat un vapor de comerț înarmat de 6.000 tone.

Pe coasta Atlanticului, un avion de luptă a fost doborât de un vas al marinei de război germane.

În Atlantic, la vest de Cadix, un avion de luptă cu rază mare de acțiune a distrus un vapor-cisternă de 8000 tone.

Cu prilejul atacului în noaptea de Duminică spre Luni în rada portului Suez, avioane germane de luptă au avariat grav două vapoare mari de comerț.

Noaptea de 11 spre 12 August, avioane britanice au aruncat bombe în Germania Occidentală, distrugând și avariind case în mai multe localități și cu deosebire la Duisburg.

Avioane sovietice au încercat să arunce bombe la întâmplare în nord - estul Germaniei, dar atacurile lor n'au avut niciun succes.

Dela 16 Iulie Smolensk-ul se află în mâinile germanilor

COPENHAGA, 12 (Rador). — D. Vigo Jensen, corespondentul din Berlin al Agenției Telegrafice Scandinave, face următorul raport al unei vizite pe frontul Smolensk:

Postul de radio sovietic a anunțat zilele trecute că Smolensk se mai află încă în mâinile bolșevicilor.

Se pare că această afirmație a fost luată drept bună de trupele sovietice căci acum opt zile un avion bolșevic și-a făcut apariția pe desupra unui din aerodromurile orașului. Aparatul se pregătea să aterizeze, pentru mai multă siguranță însă, germanii s'au grăbit să-l doboare, înainte de a atinge pământul.

Avionul transporta pe un general medic, care venise să inspecteze instalațiile sanitare din Smolensk, din ordinul statului major al armatei care aparține.

Medicului nu li venea să creadă când s'a văzut în mâinile germanilor.

Încă din seara zilei de 16 Iulie Smolenskul se află în mâinile germanilor.

Postul de radio sovietic nu a ținut seamă că ordinul dat de Timoshenko, de a fi recucerit orașul, nu a putut fi adus la îndeplinire de trupele sovietice, afirmând că orașul este tot în stăpânirea bolșevicilor. Astfel că trupele care veneau din vest și-au dat seama de acest fapt numai când au dat piept cu trupele germane stăpâne pe oraș.

După cucerirea orașului nu s'a mai semnalat nicio încercare bolșevică mai importantă, afară de acțiunea unui singur avion de recunoaștere sovietic, care a zburat pe desupra orașului și care a fost doborât de avioanele de vânătoare germane.

Duminica trecută am văzut populația orașului luând parte la o slujbă religioasă, prima după 24 de ani.

Sute de femei și de copii, cu picloarele goale, îmbrăcați în zdrențe și albiși de lipsa de hrană, se mîșca printre ruine. Fețele tuturor aproape poartă semnele rahitismului.

De altfel, întregul oraș nu mai este decât o icoană a mizeriei.

Femeile și copiii — singura populație a orașelor rusești — te în-lămpină la fiecare pas, cu câte o bocceluță în spate, care este în-treaga lor avere, căci statul a confiscat totul. Figurile trec îmbătrânite sub norii de praf ridicăți de carele trase de animale costelive.

Nu este exclus însă ca bocceaua să cuprindă și lucruri de furat, pentru că aici toată lumea fură din simplul motiv că altfel nu ar avea nimic. Iată deci cum furtul în Rusia Sovietică nu mai apare condamnabil din punct de vedere al moralei, pentru că el face parte din truda zilnică pentru pâine.

TOKIO, 12 (Rador). — Ziarul „Yomiuri Shimbun” publică un nou raport al trimisului său special d. Maki, care scrie următoarele despre Smolensk:

Înainte, Smolenskul era un oraș locuit de circa o sută de mii de oameni.

Acum, nu mai are nici trei mii. Lumea a mai început însă să revină din refugiu, acum în ultimele zile.

Cu privire la cucerirea orașului de către trupele germane, corespondentul scrie:

În ziua de 15 August, atacul masiv a început din partea de sud a orașului. Dat fiind însă că bolșevicii dispuneau de un sistem defensiv de mare amploare, atacurile au fost date apoi concomitent și dinspre nord și est.

Două luni violente, orașul a ocupat chiar a doua zi, 16 Iulie, seara, de către trupele germane.

In retragerea lor rușinoasă, hoardele roșii sunt supuse nimicirii totale

BERLIN, 12 (Rador). — Arma aeriană germană a atacat, în ziua de 11 August, în regiunea de sud a Ucrainei și a distrus 180 de autocamioane sovietice, precum și numeroase care de asalt și baterii de artilerie.

Avioanele germane au bombardat deasemeni, în Ucraina centrală, în ambele părți ale Niprului, concentrări de trupe, automobile blindate și poziții sovietice. Formațiunile sovietice, care se retrag în debandadă, au suferit pierderi grele în oameni și material.

În lupta contra Marii Britanii, Luni a fost doborât un avion de tipul Bristol Blenheim, în timp ce încerca să zboare deasupra teritoriului norvegian. Un avion de bombardament englez a fost doborât de un avion de vânătoare german în apropiere de Stavanger.

Pe frontul din Mediterana, în cursul zilei de Luni, avioane de luptă germane au bombardat intens un lagăr de barăci de lângă Tobruk. S'au observat mai multe incendii și o mare explozie.

Intr'o singură zi aviația britanică a pierdut 41 avioane

BERLIN, 12 (Rador). — După ultimele stiri, pierderile aviației britanice s'au ridicat dela 30 la 41 de avioane, artileria anti-aeriană germană doborând pe litoralul Mănești 2 alte avioane de vânătoare britanice, iar alte 9 avioane în.

mice fiind doborâte de aviația de vânătoare germană, în cursul unei incursii britanice pe teritoriul ocupat.

Astfel, aviația engleză a pierdut Marți 11 bombardiere și 30 de avioane de vânătoare, în timp ce germanii nu au avut nicio pierdere.

Călăii din Kremlin se pregăteau de mult să atace Germania și restul lumii civilizate

BERLIN, 12 (Rador). — Un bogat material, prin care se confirma intențiile bolșevicilor de a ataca Reichul, a fost găsit, după cum s'a anunțat anterior, asupra șefului propagandei politice a coloanei a 5-a a Sovietelor, care a fost făcut prizonier de trupele germane.

În documentele găsite se arată expuse pe larg toate detaliile măsurilor pe care bolșevicii urmau să le ia în Germania, în domeniul propagandei politice. Au fost găsite broșuri și manifeste în limbile germană, finlandeză, polonă, ucraineană și evrească. Aceste broșuri și manifeste urmau să fie împrăștiate, cu ocazia înaintării forțelor sovietice, printre soldații germani, spre a le sdurneina moralul.

În toate orașele germane sau finlandeze, care ar fi fost ocupate eventual de trupele sovietice, urma să se institue o „Casă a armatei roșii”, prevăzută cu săli de cinematograf pentru soldații sovietici și populația civilă.

Materialul propagandist era semnat de șeful propagandei politice de pe lângă armata a 8-a sovietică, anume Uranov, în calitate de comisar politic.

Rezultă din cele de mai sus că Sovietele întocmiseră, cu mai mult luni înainte de începerea ostilităților, tot materialul necesar propagandei sovietice în teritoriile germane, pe care Sovietele aveau intenția să le atace.

Raportul comisariatului politic Uranov urmărea dezorganizarea vieții publice în regiunile atacate, însă acțiunea fulgerătoare a Germaniei a pus capăt uneltirilor sovietice.

SOLDAȚII BOLȘEVICI IMPOTRIVA LUI STALIN

STOCKHOLM, 12 (Rador). — Corespondentul Agenției D.N.B. transmite: Corespondentul ziarului „Aftonbladet” din Helsinki a vizitat un câmp de prizonieri sovietici din Finlanda.

Corespondentul suedez scrie că cea mai mare parte dintre prizonieri a plecat pe front, fără nici o dorință de a se bate și că au depus armele la prima ocazie.

Prizonierii au mărturisit că le merge foarte bine, așa cum nu li s'a întâmplat în Uniunea Sovietică.

Ur armean a răspuns la întrebarea unui ziarist cu privire la regimul sovietic: Nu dorim decât plecarea lui Stalin.

Armata bolșevică a părăsit toate pozițiile de pe frontul finlandez

HELSINKI, 12 (Rador). — Trimisul special al Agenției RADOR transmite de pe frontul finlandez: Războiul ruso-finlandez a intrat în faza cea mai importantă. După aproape o lună de ofensivă armata bolșevică a părăsit toate pozițiile înercând să opună rezistență în câteva puncte foarte puțin favorabile întoarcerii sortilor.

Trupele finlandeze au reușit în acest timp să ocupe teritoriul cedat în urma păcii încheiate cu bolșevicii după războiul din iarna anului 1939-1940, fortând frontiera spre est și sud-est.

Conflictul actual în afară de caracteristicile ce le prezintă strategice și politice prin intrarea în acțiune a armatei germane, se deosebește fundamental de cel din 1939-1940, alături de raport de forțe, cât și tehnic și tactic.

Lungimea frontului cuprinde întreaga Carelie.

Lupte înverșunate se dau în sudul Careliei și în jurul lacului Ladoga.

La nord, pentru Finlanda nu există nici o problemă.

Pe imensul spațiu dela Petsamo și până la Suomussalmi, făcând o împărțire relativă, fixată de două localități cunoscute încă din trecut război, dealungul și dealungul sunt stăpâne trupele finlandeze.

Lupta pe lacuri și în păduri mai ales pune armata bolșevică într'o inferioritate vădită. Aceasta, pe de o parte.

Pe de altă parte, în nordul Careliei, există o regiune care poate fi foarte bine numită „le man's land”, unde rușii sunt exterminați de patrulele finlandeze.

La toate acestea se adaugă faptul că sovieticii și-au concentrat, până în spre Oceanul înghețat de nord, forțe puternice. Aci, forțelor maritime și aviației dinastate existente au fost adăugate de câteva zile, noul escadrilă aviație, descongestionându-se astfel frontul Careliei, până la lacul Ladoga, unde spațiul aerian este controlat de aviația germano-finlandeză.

Frontul de sud, urmărind hărta, îmbrățișează pe două linii lacul Ladoga, având în mijloc localitatea Sortavala. Acest centru prezintă strategice aceiași importanță ca și Leningradul, fără a fi însă tot atât de bine fortificat.

Lupte de o dăruire extraordinară s'au dat la Valsjoki, Suonlanen, Sulstamoo, Leppasjärvi, Lemetti, Pitkaranta, Salmi, Raasanka. Victoriile și până la Tunlos, toate coborând pe partea dreaptă a lacului Ladoga, din nordul lacului Janisjärvi.

Pe partea stângă, trupele bolșevice au luptat cu disperare la Palasari, Gamsaervi, Hainekotski, Harhu și Lasealu, linia continuând până la depina înconjurare a Sortavalei.

In toate sectoarele bolșevicii au avut pierderi grele

BERLIN, 12 (Rador). — În sectorul nordic al frontului de răsărit, infanteriști germani au luat cu asalt mai multe baterii sovietice, care au continuat să tragă până în ultimul moment. Bolșevicii au suferit pierderi grele.

Într'un alt punct din același sector, au fost distruse 75 care blindate, dintr-o parte care șapte de calibru greu.

Într'un sector din partea sudică a frontului de răsărit, au fost distruse în aceeași zi 70 de care blindate sovietice, iar într'un alt punct în același sector au fost doborâte 15 avioane sovietice.